

SANNIDAL

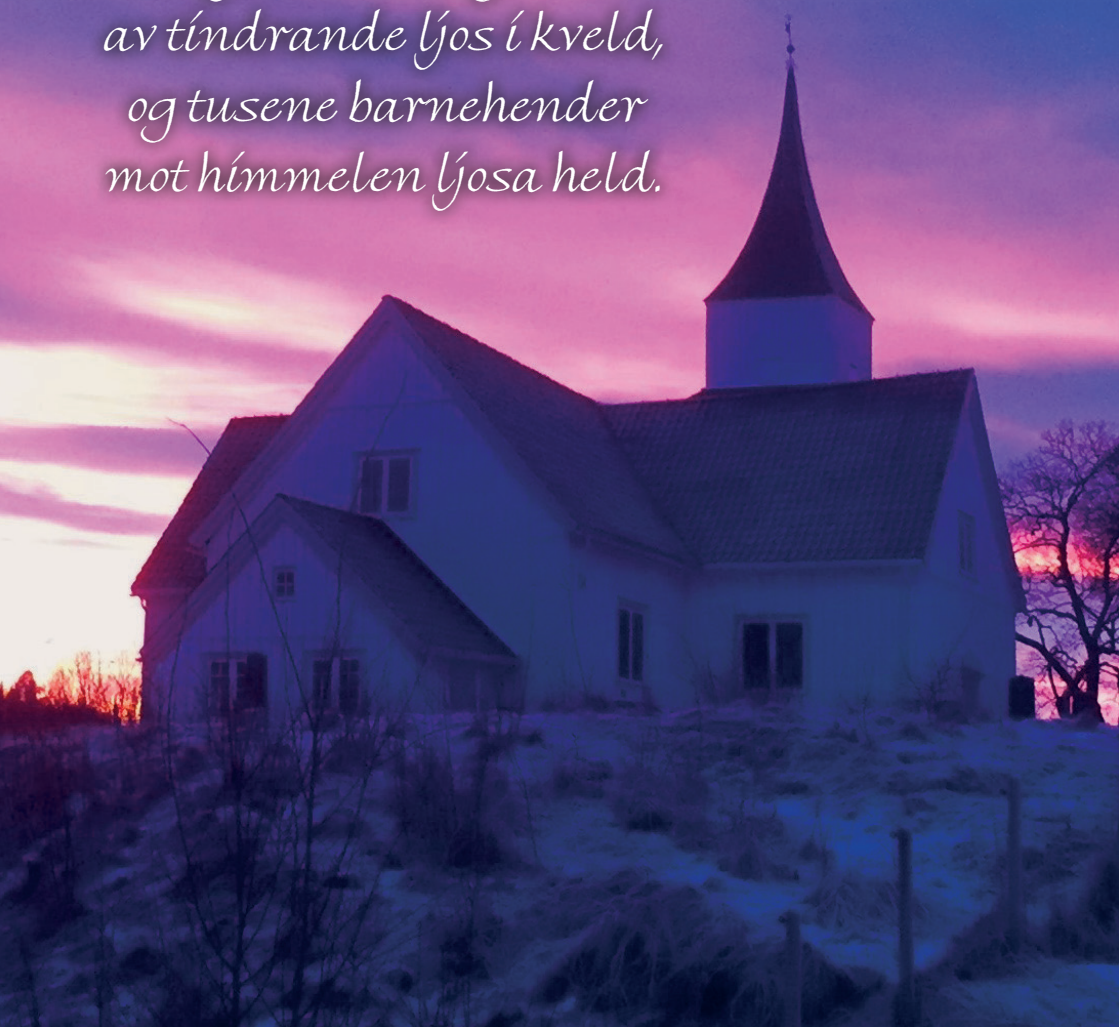
MENIGHETSBLAD

DESEMBER 2018

NR. 4

78. ÅRGANG

*Det lyser i stille grender
av tændrande lys i kveld,
og tusene barnehender
mot himmelen lysa held.*

Noe uforutsett har skjedd!

Hvorfor feirer kirken jul? Vi feirer ikke jul fordi vi tror at Gud er til, eller fordi Gud har skapt den fantastiske flotte jordkloden som vi bor på. Heller ikke fordi han har skapt hver eneste en av oss unike. Dette tror vi og bekjenner vi i hver eneste gudstjeneste. Gud som skaper er en umistelig tanke for kirken. Vi forkynner derfor at det er vår plikt å kjempe for menneskeverdet som er truet, og å ta vare på skaperverket som vi er i ferd med å ødelegge.

Men jul feirer vi av en annen grunn. Vi feirer jul fordi noe helt uventet og nytt skjedde i vår verden. Noe som aldri hadde skjedd før og som var fremmed for alle filosofer og religiøse ledere.

Vi feirer jul fordi Gud, som var til før verden ble skapt, valgte å bøye seg ned til oss mennesker. Når Betlehemsmarken fylles av sangen: «Ære være Gud i det høyeste og fred på jorden blant mennesker Gud har glede i!», er det fordi det uventede har skjedd. Han som har all makt, gav avkall på sin verdighet for å bli født som en av oss.

Vi mennesker har en dobbelthet i oss. Ingen ting er som et menneske, selve kronen på skaperverket. Samtidig

er det ingen som kan ødelegge de relasjonene vi står i, som oss mennesker. Det gjelder forholdet til våre medmennesker, skaperverket og til Skaperen. Jens Bjørneboe sier derfor: «Hvem er et menneske som ikke vet, vi trenger nåde og barmhjertighet?» Ole Paus undrer: «Hvem kommer til meg når andre går bort, hvem blir igjen? Hvem våger se bak alt jeg har gjort, og likevel kalle seg venn?» Julen er Guds svar på dette.

Jesus ble født fordi han elsker oss og kom til jorden for å frelse oss. Han kan gjøre hel de brutte relasjonene. Han kan gjenopprette det som var ødelagt ved å sone vår synd og bryte syndens, dødens og Djevelens makt. Det er det som Bibelen kaller Guds nåde.

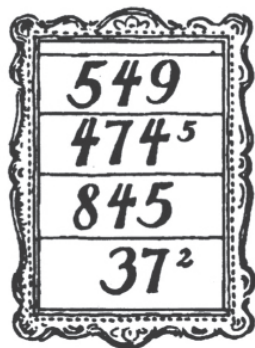
Gud gjør seg så sårbar at han stiller seg slik at han kan bli avvist: «Han kom til sine egne, men hans egne tok ikke imot ham.» Vi kan si nei til Guds nåde. Men vi kan også si ja: «Alle som tok imot ham, de gav han rett til å bli Guds barn, de som tror på hans navn.» (Joh 1,11f)

Derfor feirer vi jul!

*Stein Reinertsen
Biskop i Agder og Telemark*

Min Salme

*Det lyser i stille grender
av tindrande ljøs i kveld,
og tusene barne hender
mot himmelen ljosa held.*

*Og glade med song dei helsar
sin broder i himmelhall,
som kom og vart heimsens Frelsar
som barn i ein vesal stall.*

*Der låg han med høyt til pute
og gret på si ringe seng,
med englane song der ute
på Betlehems aude eng.*

*Der song dei for første gongen
ved natt over Davids by
den evige himmelsongen,
som alltid er ung og ny,*

*den songen som atter tonar
med jubel kvar julenatt
om barnet, Guds Son, vår sonar,
som døden for evig natt.*

NORSK SALMEBOK 2013 NR. 63

T: JAKOB SANDE 1931

M: LARS SØRAAS D.Y. 1944

Vi har mange flotte julesanger. Som barn ga alltid julesangene gode assosiasjoner. Det var nok stemningen rundt som gjorde det. Jeg tenkte ikke så mye over ordene og innholdet den gang. Favoritten var «Jeg er så glad hver julekveld». Etter hvert har jeg sett litt mer på ordene. Jeg har landet på Jakob Sandes julesang «Det lyser i stille grender». Sande var nok mest kjent for sine folkelige og humoristiske tekster, men han har også noe med dypt kristent innhold. Selv om jeg ikke bruker nynorsk synes jeg det klinger flott i denne sammenhengen, og Lars Søråas sin melodi passer godt til teksten.

Lars Jacob Moe

«MANGT SKAL VI MØTE OG MANGT SKAL VI MESTRE! DAGEN I DAG DEN KAN BLI VÅR BESTE DAG.»

Ja, vi synger gjerne med i dette refrenget. Løfter blikket og retter oss litt ekstra i ryggen.

«Vår beste dag» er en av Erik Byes mest kjente sanger, teksten kanskje hans fineste? Den finnes i mange diktsamlinger og ble skrevet sommeren 1998 nærmest som et bestillingsverk. Og jeg synes historien bak er vel verdt å ta med.

Musikeren og låtskriveren Jon Rosslund hadde kommet til Erik Bye med en melodi - en melodi med noen enkle akkorder skrevet for et helt spesielt orkester, Rosslund var nemlig leder og dirigent for dødeorkesteret Maximus i Vestfold. Og spørsmålet var om de kunne få til et samarbeid. Bye ble umiddelbart grepet av den fine lille melodien og ville gjerne gi den en tekst. Målet deres var at sangen skulle fremføres - med Bye og Maximus - på en festforestilling for døde i Oslo rådhus utpå høsten.

Orkesteret kjente Bye godt til fra besøk på døvehjemmet i Andebu. Der hadde han møtt mennesker som visste mye om å mestre utfordringer. Å se musikere i aksjon og oppleve deres spilleglede og ikke minst ferdigheter hadde gjort sterkt inntrykk. Men hva kunne så være tema i denne sangen - Noe om å mangle hørselssansen? Livsvilje? Noe Prøysensk "Du skal få en dag i måra"? Løse tanker ble etterhvert til et vakkert dikt og dikteren selv kommenterte teksten slik: Den henvender seg ikke bare til mennesker uten hørsel, men også dem som har denne sansen, men kanskje ikke bruker den. Her handler det om å kunne lytte til det som ikke har lyd, det vi må høre med vårt indre øre - sola som står opp, sommerfuglers vingeslag, manetens strenger. Vi må åpne våre sanser for det nære, og ikke minst lytte til og hente fram våre skjulte krefter. "Vår beste dag" var også ment som en hyllest til kona Tove og kjærligheten.

Torill Bjørn.

FOTO: KRISTIN HOLTE

VÅR BESTE DAG

Kom og lytt til lyset når det gryr av dag!

Solen løfter sin trompet mot munnen.

Lytt til hvite sommerfuglers vingeslag:

Denne dag kan bli vår beste dag.

Stien som vi gikk i går er like ny,

hemmelig som ved vårt første morgengry.

Mangt skal vi møte og mangt skal vi mestre!

Dagen i dag den kan bli vår beste dag.

Kom og lytt til dypet når vi ror mot land!

Hør maneten stemmer sine strenger.

Løfterik er tonen i et fiskevak:

Denne dag kan bli vår beste dag.

Fjorden vår er like ny og blå og blank.

Blikket ditt er fritt og ryggen like rank!

Mangt skal vi møte og mangt skal vi mestre!

Dagen i dag den kan bli vår beste dag.

Kjære lytt til mørket når vår dag er gått.

Natten nynner over fjerne åser.

Mangt har dagen skjenket oss i stort og smått,

mer, kan hende, enn vi har forstått.

Månen over tun og tak er like ny,

men tier stille om vårt neste morgengry!

Mangt skal vi møte og mangt skal vi mestre!

Dagen i morgen skal bli vår beste dag!

Det skjedde...

SEPTEMBER

*For solglans over land og hav,
vi takker deg vår Far.
For duften som du engen gav,
vi takker deg vår Far.*

*For trær som frukt og skygge gir,
vi takker deg vår Far.
For alt det skapte, alt vi ser,
vi takker deg, vår Far.
(Norsk Salmebok nr. 254)*

Jeg gleder meg alltid til september. Jeg har en spesiell forventning til høsttakkefesten, som tar naturen inn i rommet mitt. Men nå foregriper jeg begivenhetenes gang. La oss ta det i kronologisk rekkefølge.

Søndag 9. september er det stormønstring ved gudstjenesten. Konfirmanter, gullkonfirmanter, dåpsfølge og kor! Jeg er overveldet.

Dette med gullkonfirmanter er en lang tradisjon både her i Sannidal og andre steder. Et gjensyn 50 år etter konfirmasjonsdagen. Jeg vet at menighetsrådet tenkte å avvikle hele tradisjonen. Etter to år med laber oppslutning var tanken at dette var en ordning som var gått ut på dato. Men konfirmantene fra 1968 ville det annerledes! Selvfølgelig ville de treffes i Sannidal kirke til gudstjeneste og på Mo bedehus til mimringsfest!

Jeg trenger vel ikke å minne dere om at jeg har opplevd konfirmantkull fra tidenes morgen, eller riktigere sagt fra konfirmasjonens morgen. For 50 år siden var konfirmasjonsdagen i mai, i et veldig regnvær husker jeg. Det var mange konfirmanter dette året, hele 47. Jentene hadde hvite kapper, guttene hadde mørkeblå. Jeg skal ikke skryte på meg at jeg kjente dem igjen denne september-søndagen i 2018, men hele 30 av dem var faktisk tilbake. Jeg skulle gjerne

hørt hva de snakket om på mimringsfesten. Hadde det ikke vært for at Palmar kirke-tjener lukket igjen tårnluken hadde jeg saktens kunne fulgt litt med.

Det er færre konfirmanter dette året, bare 13. Det er ikke fordi så mange velger bort kirkelig konfirmasjon, men fordi årskullet er så lite. Jeg er glad for hver eneste en av dem.

Det er en liten gutt som døpes denne dagen. Han heter André. Noen synger for han hver kveld når han legger seg, får vi høre. Heldige han! Og derfor synger vi alle sammen «Min båt er så liten», akkompagnert på piano av vikarorganist Kristin. Noen øyeblikk eller opplevelser rører meg mer enn andre. Denne sangen, denne dagen, er blant dem.

Så blir det litt stille rundt meg, i hvert fall i helgene. I ukedagene er det både konfirmantsamlinger og korøvelser. For ikke å snakke om at jeg er åpen og tilgjengelig for alle hver eneste torsdag kveld.

Selv om jeg er «valgt bort» både 3. og 4. søndag i september skjer det likevel ting disse helgene som er i min ånd, for å si det sånn. Fra 14. til 16. september er det konfirmant-helg på Fjordglimt leirsted i Bamble. Der er både Hellekonfirmantene, Sannidalskonfirmantene og mange SMUK'ere. Sven Ludvigsen er leirsjef og har en god hånd med alt som skjer.

Øg helga etter er det friluftsgudstjeneste på Bygdetunet i forbindelse med speidernes årlige natursti. Jeg er mest spent på været. Det regner og blåser noe veldig i forkant. Jeg kommer til å tenke på at det står noe i en salme om kirken som er et gammelt hus, og noe om tårnene som kanskje faller. Jeg grøsser litt, men kommer gjennom stormen uten skade. Søndagen kommer med sol og fint vær. Herlig!

Og så har vi endelig kommet til høsttakkefesten! Det er den som alltid fyller meg med forventning. Selv om den er en nymotens oppfinnelse i mitt liv, sett i forhold til alderen min....

Elias og Olai døpes på høsttakkesøndagen. Femåringer er invitert til kirken, og de får med seg hjemmelaget syltetøy i gave.

Og så får vi høre om Sakkeus, det er Liv Ingun Jørgensen som forteller. Hun er veldig flink synes jeg. Det er nok mange i kirken som har hørt fortellingen før, men for de som er små er det kanskje første gang.

Både barnekoret og Juntos synger under gudstjenesten. Jammen er vi heldige som har dem! Barnekoret har forresten fått nytt navn: Sannidal Soul Kids.

Jeg er vakkert pyntet også denne høsttakkesøndagen, og er fornøyd og dypt takknemlig.

*For daglig omsorg som vi får,
for faderhender som oss når,
For hjelp og verge hvor vi går,
vi takker deg vår Far.
(Norsk Salmebok nr. 254)*

OKTOBER

«Han gyller himlens tak i gullsinober. Han heisar sola varsamt opp og ned. Han helsar oss med sommar i oktober. Han skifter fargar på kvart ospetre.»

Denne oktober-måneden gir oss vakrere, mer intense farger enn vi har opplevd på mange år. Jeg ser det rundt meg, overalt. For en vakker bygd vi har! Så vakker at selv krokunger tar veien hit..

Nei, det var vel litt sleivete sagt, men den første søndagen i oktober er det en mann fra Kroken som har gudstjenesten i rommet «mitt». Han heter Jens Arnfinn, og jeg vet jeg har sett han her ved flere andre anledninger. Sannidalspresten er visst i Kroken denne dagen, så her er det utveksling over kommunegrensene.

Så går det fjorten dagen til neste gudstjeneste. Den er på kveldstid, og jeg blir forventningsfull når jeg ser at det kommer et helt orkester! Det er Kjølbrønd blåsegruppe. I likhet med mange andre synes jeg de utøver av vakker musikk. Vi hører blant annet «Abide with Me – O bli hos meg» og jeg lukker øynene og bare nyter det.

Prest Mecky har med seg konfirmanter som hjelpere under prekenen denne oktoberkvelden. De dramatiserer fortellingen om Den barmhjertige samaritan. Jeg er glad for å se og høre unge mennesker. Det minner meg forresten om at det flere fredagskvelder i høst har vært en bataljon av ungdommer innom. Ja, ja... i hvert fall ganske mange da, over trede tror jeg. Det er ungdommer fra SMUK som legger en del av klubbkvelden hit. Da er det stemningsfullt og fint her kan dere tro. Jeg setter pris på at jeg og mine gode naboer Kirkestua og Mo bedehus i høst har samarbeidet om å huse ungdommene.

Den siste søndagen denne måneden er 6-åringene invitert til familiegudstjeneste. Det er så moro å se på når de får utdelt 6-års-

boka. Anne fra trosopplæringsutvalget står klar til å levere bøkene. De kommer fram, en etter en. Litt sjenerte, men ikke så rent lite stolte ser det ut som.

Presten må klare seg uten hjelp til prekenen denne dagen. Han klarer det på en måte som både imponerer meg og som gir meg grunn til ettertanke. Bibelfortellingen om fariseeren og tolleren i tempelet handler om hvem som egentlig har bruk for Gud. Han som i sin bønn til Gud forteller høyt om alle sine gode egenskaper eller han som knapt våger å løfte blikket fordi han ser at han kommer til kort.

Lille Matheo som døpes denne dagen skjøner nok ikke noe av alt som blir sagt, men jeg tror han gleder seg over barnekorets sang og den andre musikken han hører denne dagen.

*«Det gull du ser på himlen i oktober,
er renningar i veven som han vev.
Frå hans palett flyt purpur og sinober *.
Og du er den som får hans kjærleiksbrev.»*
(Norsk Salmebok nr. 847)

** rødt mineral*

NOVEMBER

November innledes alltid med Allehelgensgudstjeneste. Den er verdig og fin, med vemod og tristhet, men heldigvis også med håpet som bakteppe. Lysene som tennes på alterringen denne dagen står tettere enn vanlig. Det er mange som har gått bort det siste året.

Alltid på denne dagen bærer presten i begynnelsen av gudstjenesten en fiolett stola. Det er det det kalles, dette båndet som han bærer over skuldrene. Dere har sikkert lagt merke til at han bruker det samme i begravelser. Den fiolette fargen symboliserer sorg. Etter lystenningen snur han båndet, og på den andre siden er det hvitt. Den hvite fargen symboliserer gleden, og da gleden i himmelen. Vi synger om det også, i salmen «Eg veit i himmerik ei borg».

Mange har kommet til gudstjenesten denne dagen, og jeg ser at mange tenner lys også ute på kirkegården etterpå.

Midt i november er det familie gudstjeneste igjen. Det skal brukes flanellograf til å illus-

trere prekenen. En sånn tavle dere vet der en kan feste flotte og fargerike filtfigurer.

I Bibelen kan vi lese om en mann som het Bartimeus. Han var helt blind, stakkar. Prest Mecky forteller og Torhild fra trosopplæringsutvalget finner fram både en Bartimeus og en Jesus i filt, og mange andre figurer som gjør fortellingen levende. De er et godt team! Bartimeus ropte veldig høyt for at Jesus skulle høre han. Det kan vi også gjøre, sier presten. Ja, ikke jeg da. Jeg har mine begrensninger.

Linus døpes denne dagen. Jeg hører ingenting til han under gudstjenesten, ser bare at han har seg en lur på mammas fang.

Og så skal fireåringene skal få sin kirkebok. Det er fire fine små som modig stiller opp for å bli fotografert.

Gudstjenesten ebber ut med sang og boblende glede fra mange barn. De godt fylte kirkebenkene tømmes, og det er tid for kaffe, saft og kake i våpenhuset.

Jeg kjenner på meg at det er bruk for meg i ennå mange år.

*Sannidal kirke – i samarbeid
med Kari Skarvang*

*Mathea, Vilde, Christian og Maja Helene
har fått 4-årsbok!*

Speiding i 80 år

i Sannidal – tida før, under og etter 2.verdenskrig

Sigurd Haugom forteller videre fra de første årene med speiderarbeid i Sannidal.

I forrige nummer av menighetsbladet fortalte du mye om den første tida med speiderarbeid i Sannidal. Vi vil gjerne høre litt mere fra deg, om tida videre, rundt 2. verdenskrig. Du husker jo mye fra den tida!

Ja, jeg gjør i grunnen det, for du vet, det var jo forskjellige tidsperioder som er klarere i minnet, og som en liksom kan henge hatten på da, og huske. Speidervirksomheten gikk jo før krigen, det er jo en markert ting, likesom at man hadde helt andre funksjoner under krigen, og så starta vi igjen da umiddelbart etterpå. Det er slike perioder man husker bedre enn andre.

Hvordan var fritidstilbud for barn og ungdom den gang i forhold til nå?

Så vidt jeg kan huske så var det ikke

andre tilbud enn speideren den gangen, så det falt jo i god jord, det. Skolemusikken for eksempel, kom på et langt

seinere tidspunkt. Det som var av idrett var vel mer sporadisk. Jeg tror ikke det var organisert, egentlig. Det var jo noen fotballkamper og sånt, på provisoriske baner, på jorder, særlig på høsten når vi kunne få lov å komme til der, og på mark som likevel skulle pløyes. Jeg husker vi var på Torsdal, på ei slette der nede blant annet og andre steder au, for vi hadde ikke noen ordinær idrettsplass. På Sjuers var vi også og sparket fotball, men det var helt tilfeldig.

Vi hadde også fotballkamp når vi var på kretsleir på Lunde, ved Nomevann i 1938. Det var litt spesielt, for det var jo ikke noen av oss som

1. Sannidal speidergruppe på kretsleir på Nomevann i 1938. Til høyre i forgrunnen sitter Torgny Haugom, Sigurds eldste bror.

var fotballspillere, og hadde tid til trening, da, men det ble satt i gang en turnering. Jeg husker spesielt en kamp hvor vi fra Sannidal spilte mot Skien, det var jo da skienstroppen som stilte opp. Vi hadde ikke noe særlig peiling på ball i vår tropp, men lell stilte vi opp, og Tande spilte bekk, forresten, men selvfølgelig så blei det tap.

Vi var med heile gjengen, og jeg

husker en trøsta seg med det, at det var ikke noen skam å tape mot Skien, for der hadde de Odd-spillere på laget, og Odd var en dominerende fotballklubb også på den tida.

Vi har et bilde i arkivet vårt av speiderhytta der det står "siste speidermøte 12.oktober 1941".

Det var vel forbudt å ha speidermøter under krigen?

Ja det stemmer det. Det første året var det problemfritt, men så ble det fokusert på dette fra politisk hold. Det var forsøkt å lansere det samme systemet som de hadde i Tyskland, med Hitlerjugend, og dette ble presentert som en speiderbevegelse. Det var hos oss en nokså klar avstandstagen fra dette. På den andre siden så kan vi si at den gjengen som var speidere på det tidspunktet holdt i grunnen sammen, og det var en misjonsorganisasjon jeg tror det var indremisjonselskapet, som opprettet en yngresavdeling gutter. Dette ble en slags dekkorganisasjon for speiderne, og jeg husker at etter krigen var det flere som var med da, som

Troppsleir på Eikeland i Kjølebrønd sommeren 1945. Oppstilling på morgenen, med flaggheising og morgengymnastikk.

ikke hadde vært speidere før krigen.

Jeg husker, på slutten av krigen, at jeg bar proviant til en del av den aldersgruppa som Torgny, bror min, blant annet var i. Du vet, de hyra jo den aldersgruppa inn i arbeidstjenesten og det var vel planer at de skulle bli regulære styrker etter hvert. Men så lenge det var aktuelt, holdt de seg møe i dekning, mange i den aldersgruppa. På slutten av krigen så var det noen som var samla oppe ved hytta på Storfiskvatn. Da husker jeg at jeg bar proviant opp til dem. Jeg gikk over Brynemo og Reselveren og opp til hytta ved Storfiskvatn. Den provianten jeg fikk, var det Anund Haugen som var kontaktmann for. Altså, han var jo patruljefører i Hauk den gangen, men dette var jo etter at Speider'n var stoppa, så det var ikke i speiderens regi dette her, men de var vel sannsynligvis brukt som kontaktmenn i slike forbindelser, som undergrunnsbevegelse. Det jeg husker, var at varene vel måtte være tilført annensteds fra, for det var bokser av kondensert melk, og det var jo ikke gangbar vare hos oss den gangen. En ting som jeg husker godt fra

>>

Troppsleir på Eikeland, med lapskaus i klesgryta til Gudrun Eikeland.

forholdene vi hadde under krigen, var at vi måtte lære å holde kjeft, og de var veldig opptatt av å høre om noen hadde sett meg, men det var det heldigvis ikke.

Vi dreiv også en del med øvelse i førstehjelp, og det var vel også i forlengelsen av speidervirksomheten. Vi holdt til bakom Kula, like i nærheten av Hegland. Trygve Hegland var det som eide det lille jordstykket under Kula hvor vi øvde, blant annet med å lage provisoriske bårer, spjelkebein og legge turniké. Ingen sa det, men

alle visste jo at dette var med henblikk på det som kunne skje litt seinere.

Det var i denne perioden det ble sprengt i Viktoria Terrasse, i Oslo, der Arkivet var. De sprengte jo i hvert fall hele det der, og det ødela jo oversikten, så det kokte jo mer eller mindre bort i kålen.

Hvordan var det å komme i gang igjen med speiderarbeidet etter at krigen var over?

Den første troppsleiren som vi hadde etter krigen, var på Eikeland. Jeg var en av de eldste i gruppa på den tida, og blei i grunnen utnevnt av Tande til intendant. Det sa jo ikke meg så mye da, når han spurte, men han forklarte at det hadde med forsyninger å gjøre, liksom sørge for lokalitetene og arrangementene blant annet, og om tilføring av mat og utstyr som var nødvendig. Brød fikk vi fra Haugtun Landhandel, som Kristoffer og Anna Nilsen stod for. Men jeg hadde også en avtale med Strømdals-

guttane i Li-bakkane i Kjølebrønd. Det var det nærmeste sted der de hadde krettur, og fra dem fikk vi fast leveranse av melk, som vi henta der, daglig. Det var veldig greit for oss det, men jeg tror nok at Tande forut for min vandring der for å gjøre avtaler, hadde forberedt dem, for jeg ble bare møtt med velvilje hele veien.

Det var jo like etter krigen dette da, og det var jo mangel på alt, så vi måtte faktisk ordne alt fra henting av deltakerne til å be de å ta med en fleske-

Fra Dypsund i 1946. Her spiller speiderne på kam.

Fra Dypsund i 1946. Vi ser Sigurd Haugom som nr. to fra venstre.

snabb som vi kunne ha til lapskausen en av dagene. Og det gjorde de! Det var all slags flesk, både røyka og salta, ja jeg tur det var ferskt og, som vi kokte sammen. Det var vel litt mange kokker og mye søl, men vi fikk låne klesgryta til Gudrunn Eikeland. Gudrun og Isak bodde på Eikeland på den tida. Klesgryta var jo romslig, og den brukte vi da til å koke lapskausen i, flesket sammen med poteter, kålrøtter og gulerøtter fra foregående år, så det ble en skikkelig blanding. Så vidt jeg husker gikk det unna med lapskausen, den smakte, den.

Ellers så var det jo de vanlige tingene vi dreiv med på leiren, da. Vi lå jo i disse kvite pyramideteltene som speidertroppen hadde, og så var det et private telt. Tande hadde et lite telt for seg sjøl, som han sikkert hadde fått i forbindelse med krigen. Han dro jo vekk en stund for å holde seg i dekning. Han hadde noe utstyr i den forbindelse, blant annet en liten radio. Han hadde vel kontakt med England da, vil jeg tro.

Der vi kokte lapskaus hadde vi jo leirbål om kvelden. Det var ved Aurtjenn som renner ut i Breivann. Der hadde vi bading og stell, og var en veldig praktisk og grei plass sånn. Vi hadde gymnastikk hver

morgen, og så kunne vi bade da i utløpet til Breivann. Der var det en grei plass.

Johan Tande var også med på den leiren. Han var jo bare en ganske liten guttunge den gangen, men han var med, og han lå i teltet med Tande, husker jeg.

Årene 45 og 46 var vel min siste kontakt med speiderarbeidet i Sannidal. Jeg husker en episode fra den tida som vel kan komme inn under temaet miljøhensyn. Det var under en tur til Dypsund, der det også var kragerøspeidere med. Jeg husker blant annet en episode med Egil Kristensen. Jeg hadde bryte av noen furukvister fra noen trær, jeg vet ikke hvorfor, det var bare i alminnelig ukunnskap, tror jeg. Så prata han til meg, da, om dette her. Jeg hadde aldri tenkt at dette kunne være noe spesielt. Jeg var jo vant til å gå i skau og mark og gjøre slikt. Men så sa han det at jeg måtte tenke på at dette var et utfartssted, med trafikk, og hvis hver skulle gjøre det så ville det få store følger for utseendet. Den holdningen som han viste der, den har jeg huska. Det er vel i grunnen en sånn ting som det burde vært fokusert mer på i sin alminnelighet og det, ikke bare i speidersammenheng.

Trond Stensvold

Oslo tur med Juntos

Siste helg i oktober var det duket for The International Soul Children Festival i Oslo Spektrum! En full buss med barn og ungdommer fra Juntos Sannidal Soul Children, Kragerø Soul Children og Angels fra Helle reiste innover fredag ettermiddag. Det var moro å være så mange som reiste sammen fra Kragerø! Vi blei bedre kjent, hadde det moro på bussen, og de voksne som var med koste seg også!

Bussjåfør Jostein kjørte oss trygt til Oslo og satte oss av ved Spektrum – og der var det fullt! Vi ble mottatt med et forrykende velkomstshow med Oslo

Soul Children sammen med artister fra Norge og utlandet. Seinere på kvelden kjørte Jostein oss til Stovner kirke der vi skulle overnatte. Et par av jentene fra Sannidal sa straks: - Å! Det er jo her vi sov da vi var her for 3 år siden! - Nei, sa Kristin, da overnattet vi i Skøyen kirke på den andre sida av byen. Men da Kristin kom inn i kirka, fikk hun seg en overraskelse, for det viste seg at Stovner kirke er helt lik Skøyen! Så da følte vi oss hjemme med en gang.

Lørdag og søndag var det tidlig opp for å spise frokost før vi gikk til T-banen. I spektrum var det morgengudstjeneste

Sannidal Soul Children!

kl 10 og deretter korøvelse utover dagen. Vi ble bedre kjent med de forskjellige artistene, f eks Lisa og Sofie Børud, Walt Witman (som leder Chicago Soul Children) og Samuel Ljungblad (han som sang gospel da Sveriges prins Carl Philip giftet seg med Sofia) – og ikke minst Ragnhild Hiis Ånestad fra Kragerø, hun som startet Soul Children bevegelsen i Norge. Alle ville gjerne synge om og snakke om sin tro på Jesus – og i tillegg ledet de det store koret med alle deltakerne, til sammen 2200 sangere!

I løpet av helga lærte vi lærte mange fine sanger, det var god lyd og utro-

lig flinke musikere, så glett om det låt bra! Lørdag ettermiddag gikk alle sangerne i langt tog opp Karl Johan for å ha utekonsert på Universitetsplassen. På søndag var det stor gudstjeneste i Spektrum – åpen for alle – full av flott musikk, lovsang og glede! Hvis du ønsker å se og høre gudstjenesten, kan du finne den på nett på Normisjon.no.

Takk til alle som var med, alle som gjorde turen mulig – ikke minst til menighetsrådet som bidro økonomisk. Det var en stor glede å være sammen med så flotte unger, ungdommer og ledere på tur!

Kristin Wohlenberg.

soul
children

NYTT MISJONSPROSJEKT

Sannidal menighet har i mange år støttet to diakonale misjonsprosjekt. Nådehemmet i Thailand støttes gjennom Det norske Misjonsselskap. De siste årene er målet for prosjektet utvidet til å gjelde alt arbeid i Thailand, hvorav også Nådehemmet. Gjennom Dagfrid Bråtane og Stig Lemvik ble menigheten kjent med Misjonsalliansens arbeid i Bolivia, og har støttet to ulike prosjekt der. Først et kvinnebankprosjekt, deretter ble det gitt støtte til funksjonshemmede barn og unge. Etter at dette siste prosjektet ble faset ut har menighetsrådet vært på utkikk etter et nytt. Menighetsrådet valgte et prosjekt i en annen verdensdel og vil fra nyttår gi sin støtte til Normisjons arbeid i Senegal.

Følgende informasjon er hentet fra Normisjons hjemmesider: Senegal er et land med lange muslimske tradisjoner. I denne regionen finnes en folkegruppe som kalles malinké, et flott og gjestfritt folk. Svært få blant malinkéfolket har fått mulighet til å høre hvor høyt Gud elsker dem (Joh. 3.16). De har heller ikke hele Bibelen tilgjengelig på sitt morsmål.

Våren 2014 startet Normisjon arbeidet sitt i Øst-Senegal. I dette området av Senegal er fattigdommen størst og det er få hjelpeorganisasjoner her.

Her har vi startet et pionerarbeid hvor målet er å plante bærekraftige menigheter. Utsendingene bruker mye av sin tid på relasjonsbygging. De snakker med naboene, deler tradisjoner, kultur og troen sin med hverandre. De har også skapt noen sosiale treffpunkt og startet med fotballtrening og aerobic.

Bibelen er heller ikke tilgjengelig på morsmålet til malinkéfolket. Vårt ønske er at Bibelen kan være tilgjengelig for alle folkeslag slik at de kan få muligheter til å selv lese om Jesu kjærlighet til dem. Derfor jobbes det med oversettelse av bibelhistorier og danner grunnlaget for at små grupper kan møtes ukentlig for å samtale rundt bibelhistoriene og snakke om Gud for de som ønsker dette.

Området vi jobber i er som sagt fattig og vi jobber også med noen diakonale tiltak som brønnprosjekt for å gi kvinner vann til dyrking av grønnsaker. Fra før har Normisjon arbeid i nabolandet Mali, der de har hatt menighetsbyggende og diakonalt arbeid i 32 år. Arbeidet i Senegal er en forlengelse av dette arbeidet.

Jol i mi song

Karl Holte Aarø med venner

Kornelia S. Haugen

Karl Holte Aarø

Oslo // Capella Johannea

7. desember 18:00
20:30

Kragerø // Sannidal Kirke

21. desember 19:30
22. desember 17:00
19:30

Bjørn Kåre Odde

Egil A. Skurdal

Billetter 250,-
Billetter.no eller Bjørklund Amfi Kragerø

GOSPELKOR!

Har du lyst til å synge gospel?

Et nystarta gospelkor er i ferd med å etablere seg i Sannidal kirke!
Dette er et kor for voksne.

Det blir øvelser i kirka på mandager fra kl. 18 – 20, og første framføring blir på julekonserten 9. desember. Har du spørsmål – ta kontakt med Hildegunn Wangen (414 16 214), Ingeborg Barland Linnerud (959 26 853) eller Kristin Wohlenberg (906 58 617). **Hjertelig velkommen!**

Dette skjer I SANNIDAL SOKN

ONSDAGSKLUBBEN

Alder: Fra 4 år
Annenhver onsdag kl. 17.00 –
19.00 på Mo bedehus
Kontakt: Anne Vollebæk Lofthaug
– tlf. 905 67537

SANNIDAL SOUL KIDS

Alder : 4-10 år
Torsdager i Sannidal kirke fra kl.
17.30 – 18.45
Kontakt : Hildegunn Wangen - tlf.
414 16 214

JUNTOS – SANNIDAL SOUL CHILDREN

Alder: Fra 5.klasse .
Øver hver torsdag i Sannidal
kirke, fra kl. 18.30 – 20.15
Kontakt : Kristin Wohlenberg –
tlf. 906 58 617

SMUK – SANNIDALMENIGHETSUNGDOMSKLUBB

Alder: Fra 8. klasse .
Fredager kl. 19.00 – 23.00 i Kirke-
stua, Sannidal
Kontakt: Kristian Barland –
948 97 609

KRIK

Alder: Fra 8. klasse .
Onsdager kl. 19.00 - Sannidal
samfunnshus

MENIGHETSKORET LAUDATE

Onsdager fra kl. 19.00 i Kirkestua
Kontakt: Robert Czyz,
tlf. 992 71 514

GOSPELKOR FOR VOKSNE

Mandag kl. 18.00 - 20.00
Kontakt: Hildegunn Wangen –
tlf. 414 16 214

ÅPEN KIRKE – KVELDSBØNN

Åpen kirke torsdager fra kl. 20.30
Kveldsbønn fra kl. 21.30
Kontakt: Stig Bråtane Lemvik –
tlf. 958 15 211

UFORMELLE SAMLINGER PÅ MO BEDEHUS

En tirsdag i måneden –
fra kl. 11.00
Kontakt: Anne Vollebæk Loft-
haug– tlf. 905 67 537
eller Sigrunn Bråtane –
tlf. 35 99 20 45 - 906 18 757

MO BEDEHUS

Torsdagsmøter – hver torsdag
kl. 19.00
Kontakt: Olav Bråtane –
tlf. 975 93 260

KJØLEBRØND BEDEHUS

Kontakt: Kari Skarvang –
tlf. 416 33 056

Se ellers utfyllende informasjon på www.sannidalkirke.no

Sannidal menighetsblad 1978

VALG I MENIGHETSRADET

Kari Dobbe er valgt til formann i det nye menighetsrådet, Hun er vel den første kvinne som har hatt dette vervet her hos oss. Som nestformann ble valgt Åge Solli. Torgny Skarvang ble kasserer etter Marit Laug, som har hatt jobben i 8 år og nå er gått ut av menighetsrådet.

Sannidal menighetsblad nr. 1, 1978.

EN TILSTÅELSE

I forrige nummer av bladet vårt kunne en se et bilde av kirken og kirkegården der snøen lå meterhøy. «Ingen aprilspøk», sto det. Det så faktisk slik ut ved kirken 1. april, skrev vi.

Vi må nok innrømme at vi da ikke holdt oss helt til sannheten, for en gangs skyld. Bildet var nemlig tatt i mars 1972. Men hadde det blitt tatt et bilde på samme sted 1. april i år, tror vi nok det ville sett noenlunde slik ut. For det var mye snø på den tiden. Vi holdt os til sannheten på en måte, men når sant skal sies var det altså ikke HELT sant.

Sannidal menighetsblad nr. 4, 1978

HVERDAGSLIMT

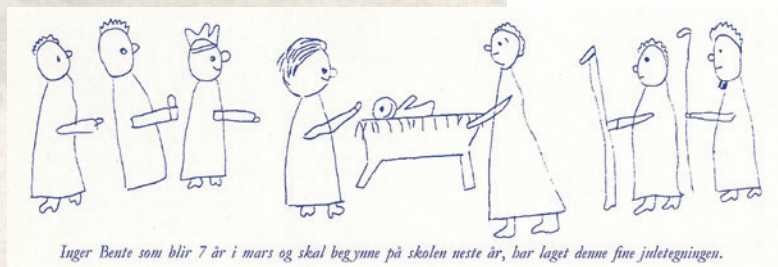
Siden det nå nærmer seg Gullkonfirmasjonen kom vi til å tenke på en jubilant som et år takket for innbydelsen til 50-årsfest omtrent på denne måten: «Min mann ville også gjerne ha vært med, men han er dessverre avskåret!»

Sannidal menighetsblad nr. 6, 1978

DEN NYE KIRKEGÅRDEN

ble vigslert til bruk søndag 1. oktober i vakkert høstvær. Det var mange mennesker i kirken den dagen, bl. a fordi det var «Gullkonfirmasjon.» Ikke få stanset igjen og overvar høytideligheten som ble foretatt av prost Feen. Sorgens sted skal være et vakkert sted, sa han, og ønsket menigheten til lykke med det nye området som han mente hadde fått det vakre preg som en gjerne vil ønske.

Sannidal menighetsblad nr. 7, 1978.

Inger Bente som blir 7 år i mars og skal begynne på skolen neste år, har laget denne fine juletegningen.

Sannidal menighetsblad nr. 9, 1978.

Vi gir deg Kvalitet & Erfaring

SKILBREI BYGG A/S

90 73 26 34

ingemund.skilbrei@ekbas.no

Kragerø & Drangedal
Begravelsesbyrå

– etablert 1960 –

*Verdighet ved
livets slutt*

www.bkd.no

Vakttелефон hele døgnet, 7 dager i uken: **35 98 21 94**

TRAFO

arkitektur

www.trafoarkitektur.no

SPAREBANKEN SØR

LINKJENDAL BILFORRETNING AS

– Det komplette bilsenter –

Gamle Sørlandske 74, 3766 Sannidal. Tlf. 35 98 68 50
post@linkjendal.no • www.linkjendal.no

SKAGERAK TREPLEIE

- Trepleie • Trefelling • Stubbefresing
- Vedlikehold av grøntanlegg
- Landskapspleie • Skogkultur

PEDER AARØ

Tlf. 90 76 15 76 KRAGERØ

www.skagerak-trepleie.no

Lars Dobbe: 906 58 905 • lars@vive.no

Vi arbeider med;

 VENTILASJON, INNEKLIMA, VARME OG ENØK

SKAGERRAK SPAREBANK

**DRANGEDAL
SPAREBANK**

www.drangedalsparebank.no

Direktesalg GRAVSTEINER

Tlf. 35 99 04 04 • Fax 35 99 83 44

Salg nye og brukte biler • Reparasjon av lette og tunge kjøretøy • Hydraulikkslanger • Valvoline oljeprodukter • Batterier • Dekk • Rekvisita

Sannidal Auto as

Tlf. 35 99 07 34 • post@sannidalauto.no • www.sannidalauto.no

Terje Pedersen

Tlf: 901 36 115

terje.flisogmur@gmail.com

Sannidal Bilverksted og bensinstasjon

www.sannidal-bilv.no • post@sannidal-bilv.no

Tlf. 35 98 65 00

VOLVO

Sjekk Punkt
BILVERKSTED

Bygg og Tømremester O.Waasj

Tlf. 35 99 22 22 / Mob 90 17 36 75

Tlf. 950 44 749 • post@lomu.no • www.lomu.no

DØPTE:

30.09.18 Olai Johnsen Måbuholt
30.09.18 Elias Kremer Liane
07.10.18 Tobias Forsberg Lindheim
28.10.18 Matheo Østerholt Andersen
18.11.18 Linus Geirmark

DØDE:

02.10.18	Ansgar Eikebu	f. 1926
16.10.18	Reino Samuelsen	f. 1927
27.10.18	Hans Peder Hunn	f. 1950
27.10.18	Svend Børge Sørensen	f. 1934

FAMILIEJULETREFEST

på Kjølebrønd bedehus
torsdag 27. desember kl. 17.00.
Mecky Wohlenberg.
Kjølebrønd Blåsegruppe.

MENIGHETENS ÅRSMØTE

blir etter gudstjenesten
i Sannidal kirke søndag 24. februar 2019.
Gudstjenesten begynner kl. 18.00.

SANNIDAL

MENIGHETSBLAD

Utgitt av Sannidal menighetsråd

Redaksjonskomite:

Hildegunn Wangen,
tlf. 414 16214, hildegunn_wangen@live.no
Torill Bjørn,
tlf. 907 22710, aalfbjorn@gmail.com
Kari Skarvang,
tlf. 416 33056, kari.skarvang@hotmail.com

Kontonr. til menighetsbladet 2655 01 39617

Menighetskontor for Sannidal og Helle sokn

Kirkestua, Gamle Sørlandske 23,
3766 Sannidal

Kontortid menighetssekretær:

Mandag og torsdag fra kl. 08.00 - 15.30
Telefon : 35 99 21 97
E-post: sannidal@kragerokirkene.no

Sannidal sokn

Sokneprest: Michael Wohlenberg
Tlf. 906 73 871

E-post: prest.sannidal@kragerokirkene.no

Organist: Robert Czyz.
Tlf. 992 71 514

Kirketjener og kirkegårdsarbeider:
Palmar Moltu. Tlf. 35 99 21 97
Tlf. 920 59 259

Klokker og menighetssekretær:
Kari Skarvang. Tlf. 35 99 21 97
Tlf. 416 33 056

Trosopplærer:
Sven Ludvigsen, Tlf. 928 81346

Sannidal kirke
og menighet på nett:

www.sannidalkirke.no

Velkommen til gudstjeneste!

Sannidal sokn

DESEMBER

9. desember – 2. søndag i advent.

Sannidal kirke kl. 17.00:

Julemusikk.

Sannidal Soul Kids. Juntos -
Sannidal Soul Children.
Gospelkor: Laudate.
Mecky Wohlenberg.
Robert Czyz
Kollekt ved utgangen.

Fredag 21. desember

Sannidal kirke kl. 19.30

«Jol i mi song» - Karl Holte
Aarø m/venner

Lørdag 22. desember

**Sannidal kirke kl. 17.00 og
19.30**

«Jol i mi song» - Karl Holte
Aarø m/venner

24. desember – julaften

Andakter på institusjonene:

Sannidal bokollektiv kl.11.00

Sannidal omsorgsboliger

kl. 11.45:

Mecky Wohlenberg

Sannidal kirke kl. 14.00.

Julegudstjeneste.

Mecky Wohlenberg.
Sannidal Soul Kids. Juntos –
Sannidal Soul Children. Offer
til Kirkens Nødhjelp.

25. desember – 1. juledag.

Sannidal kirke kl. 11.00

Høytidsgudstjeneste.

Mecky Wohlenberg.
Offer til Det Norske Misjons-
selskap.

26. desember – 2. juledag.

Sannidal Bokollektiv kl. 11.00

Nattverd-gudstjeneste.

Mecky Wohlenberg.

JANUAR 2019

Tirsdag 1. januar: Nyttår

Sannidal kirke kl. 12.00

Gudstjeneste

Mecky Wohlenberg

Offer til Norsk Luthersk Mis-
jonssamband

6. januar: Kristi åpenbaring

Sannidal kirke kl.11.00

Gudstjeneste. Dåp.

Mecky Wohlenberg

Offer til menighetsarbeidet

20. januar: 3. søndag i åpenba-
ringstiden

Sannidal kirke kl. 11.00

Lekmannsgudstjeneste.

Jens Arnfinn Brødsjømoen.

Offer til Gautefall Fjellkirke

FEBRUAR

3. februar: 5. søndag i åpenba-
ringstiden

Sannidal kirke kl.11.00

LysVåken-gudstjeneste.

Nattverd.

Mecky Wohlenberg

Offer til menighetsarbeidet

17. februar: Sámannssøndagen

Sannidal kirke kl.11.00

Gudstjeneste

Offer til Det norske Bibelselskap

24. februar: Kristi forklarelses-
dag

Sannidal kirke kl.18.00

Gudstjeneste

Mecky Wohlenberg

Offer til orgelfondet.

Årsmøte etter gudstjenesten.

MARS

3.mars: Søndag for faste -
Fastelavn

Sannidal kirke kl.11.00

Gudstjeneste

Mecky Wohlenberg

Offer til Kirkens Bymisjon i
Kragerø

17.mars: 2. søndag i fastetiden

Sannidal kirke kl.11.00

Gudstjeneste

Mecky Wohlenberg

Offer til misjonsprosjekt Sene-
gal/Normisjon

31.mars: 3. søndag i fastetiden

Sannidal kirke kl.11.00

Påskevandring.

Mecky Wohlenberg

Kollekt til menighetsarbeidet

APRIL

7. april: 4. søndag i fastetiden

Sannidal kirke kl.19.00

Ung Messe

Samtalegudstjeneste med kon-
firmantene

Mecky Wohlenberg

Kollekt til menighetsarbeidet.

Med forbehold om endringer.